

Dette kom til udtryk i formuleringen af § 3, stk. 1, og § 4, der fastsætter, at »enhver arbejdsgiver, som beskæftiger mænd og kvinder på samme arbejdsplads, skal behandle dem lige for så vidt angår . . .«.

Efter EF-Kommissionens opfattelse indeholder ordene »på samme arbejdsplads« imidlertid en begrænsning i forhold til direktivet, der indeholder en generel forpligtelse til ligebehandling, der ikke kun gælder for arbejdsgivere, der beskæftiger både mænd og kvinder på samme arbejdsplads.

EF-Kommissionen indledte derfor traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark i juli 1980 og har i juli 1983 indgivet stævning mod Danmark ved EF-Domstolen.

Kommissionens kritik af den valgte gennemførelsesform er ikke underbygget med tilfælde, hvor lovens formulering har ført til uheldige resultater i praksis, og må på det foreliggende grundlag anses for teoretisk. Alligevel finder regeringen ikke, at det kan afvises, at § 3, stk. 1, og § 4 er formuleret på en sådan måde, at det kan være tvivlsomt, om der er hjemmel hertil i direktivet, og at en dom derfor vil gå Danmark imod.

Efter fornyede drøftelser med Kommissionen er man nået til enighed om, at retssagen mod Danmark vil kunne hæves, såfremt det fremsatte lovforslag vedtages.«

Ved 3. behandling blev lovforslaget vedtaget enstemmigt med 133 stemmer.

7. Lov om ændring af lov om ferie (Ændrede regler for udbetaling af feriegodtgørelse i særlige tilfælde m.v.) (Arbejdsminister *Grethe Fenger Møller*).

Lov nr. 89 af 14. marts 1984.

Fremsat	$\frac{1}{2}$	F.sp.	140	Forslag som fremsat	A. sp.	771
1. beh.	$1\frac{1}{2}$	- -	734	Betænkn. afg. $2\frac{1}{2}$	B. -	141
2. -	$\frac{2}{3}$	- -	1328			
3. -	$\frac{1}{3}$	- -	1682	Forslag som vedtaget	C. -	45

Partiernes ordførere: Bakholt (S), Connie Hedegaard (KF), Jens Peter Jensen (V), Ole Henriksen (SF), Estrup (RV), Bente Juncker (CD), Dohrmann (FP), Elisabeth Bruun Olesen (VS) og Kofod-Svendsen (KrF).

Efter 1. behandling henvist til arbejdsmarkedsudvalget.